

[Socialministeren]

retholde de hidtidige pensionsfordele for de alvorligst handicappede grupper.

Spm. nr. S 80

Til *justitsministeren* (16/10 87) af:

Inger Stilling Pedersen (KRF):

»Hvorledes vil ministeren sikre sig, at strafafsonere ikke begår ny kriminalitet under udgang?«

Begrundelse

Ifølge dagspressen skete det seneste alvorlige tilfælde, hvor en strafafsoner har begået alvorlig kriminalitet under udgang, fredag den 9. oktober 1987 om aftenen.

På grund af et mislykket voldtægtsforsøg slog en 17-årig dreng sit offer – en 19-årig pige – to gange i ansigtet med en brosten, hvorved hun fik alvorlige kvæstelser i ansigtet og bl.a. brækkede næsen.

Forbrydelsen skete på dametoiletet på havnen i Korsør. Den ledsagende fængselsbetjent havde givet drengen lov til at gå på toiletet og slukkede bilens motor og lygter. I halvmørket kunne han ikke se, at drengen gik ind på dametoiletet.

Det skaber berettiget utryghed i befolkningen, når bl.a. voldsdomte har mulighed for at begå ny vold, mens de er på udgang med ledsager. Det bør sikres, at strafafsonerne er under konstant opsyn under udgangen. Det kan f.eks. ske ved, at de ledsages af to fængselsbetjente.

Svar (28/10 87):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at det efter de gældende regler på området er en forudsætning for udgang, at fare for misbrug ikke antages at foreligge.

Med henblik på at undgå, at der under en udgang opstår risiko for misbrug, kan der træffes bestemmelse om, at udgang skal finde sted under ledsagelse af én eller flere ansatte.

I den konkrete sag havde Anstalten ved Herstedvester fundet det forsvarligt at give udgang med én ledsager, således at den indsatte kunne besøge sine forældre i Fredericia. Anstalten ved Herstedvester har i den forbindelse oplyst, at den pågældende indsatte tidligere havde afviklet en ledsaget udgang til forældrene. Denne udgang var forløbet planmæssigt.

På baggrund af det passerede har Direktoratet for Kriminalforsorgen anmodet anstalten om en redegørelse med henblik på at klarlægge, hvorvidt der bør reageres disciplinært over for den pågældende ledsager.

Direktoratet har afslutningsvis oplyst, at der i de gældende regler om udgang og i den gældende praksis på området lægges stor vægt på at sikre, at udgang finder sted på en måde, som ikke indebærer risiko for andre. I den forbindelse bemærkes, at der i en vejledning af 9. september 1982 af Justitsministeriet er fastsat nærmere regler om ledsaget udgang fra Kriminalforsorgens anstalter og arresthuse. Denne vejledning er for tiden under revision, bl.a. med henblik på klarere at udtrykke disse hensyn og sikre den mest hensigtsmæssige udvælgelse og instruktion af udgangsledsagere.

Justitsministeriet kan henholde sig hertil. Man kan tilføje, at ministeriet i det lovforberedende arbejde med en straffuldbyrdelseslov vil lægge vægt på at understrege, at udgang ikke må indebære risiko for misbrug.

Spm. nr. S 82

Til *skatteministeren* (19/10 87) af:

Tastesen (S):

»Finder ministeren, at de administrative konsekvenser af at afløse skattefritagelsesordninger med en skattefradragsordning i lov nr. 146 af 19. marts 1986, selskabsskattelovens § 3, stk. 2 og 3, jævnfør nærmere SD-cirkulære nr. 1987-26, er gennemtænkt i tilstrækkelig grad?«

Begrundelse

Den nævnte lov bevirker, at der skal ske en registrering af alle foreninger, der har en erhvervsmæssig omsætning, uden angivelse af en bundgrænse, uanset at et eventuelt overskud anvendes til almenvelgørende eller almennyttige formål.

En registrering af alle foreninger her i landet med små erhvervsmæssige indtægter vil medføre uoverskuelige konsekvenser for den kommunale skatteadministration samt voldsom irritation af skatteydere, der på en eller anden måde er involveret i foreningslivet som bestyrelsesmedlem eller lignende.

Da det tillige ikke kan forventes, at foreningernes omsætning vil udvise overskud til beskatning, vil registreringen, udsendelse af selv-